

P S T

Temarapport: Hva kjennetegner mindreårige ekstreme islamister i Norge?

Ekstern rapport

Velg enhet

Dokumentdato: 14. oktober 2026

Vår referanse: 26/03805-1

Innhold

Sammen drag	3
Innledning	3
Hva kjennetegner mindreårige som radikaliseres til ekstrem islamisme?	4
Hvordan ble de mindreårige kjent for PST?	4
Hvorfor ble de mindreårige registrert hos PST?	4
Hvem er de mindreårige?	5
De fleste har en svak ideologisk overbevisning	6
Personer med ekstreme islamistiske sympatier i omgangskretsen	7
Aktiviteten foregår både digitalt og i det fysiske rom	7
Mange hadde flere sårbarheter	8
Sosioøkonomiske sårbarheter	9
Psykiske lidelser	10
Iverksatte tiltak og utvikling	13
Vurdering	14

Sammendrag

Sentrale kjennetegn ved mindreårige ekstreme islamister som PST har hatt en bekymring til er følgende:

- Gutt i alderen 15-17 år.
- Multietnisk bakgrunn, de fleste er født og oppvokst i Norge.
- Majoriteten er bosatt på Øst- og Sørlandet.
- De har en svak ideologisk overbevisning.
- Har personer i sin omgangskrets med de samme sympatier.
- Den ekstreme islamistiske aktiviteten foregår hovedsakelig på nett. Halvparten hadde praktisert en form for fysisk ekstremistisk aktivitet, for eksempel kommet med ekstreme ytringer (i det fysiske rom) eller deltatt i (fysiske) ideologibaserte fora.
- Flesteparten av de mindreårige i utvalget har flere sårbarhetsfaktorer som påvirker deres livssituasjon i negativ retning. Særlig fremtredende var de som handlet om barnets og foreldrenes involvering i kriminalitet, samt omsorgssvikt. Det er også en høyere forekomst av psykiske lidelser hos disse mindreårige sammenlignet med mindreårige for øvrig.

Innledning

PST har de siste årene rapportert om en økning i antall mindreårige¹ personer i Norge som radikaliseres² til ekstrem islamisme³. Andelen mindreårige involvert i avvergede og gjennomførte ekstreme islamistiske terrorangrep i Vesten økte i 2023 og har forblitt på et høyere nivå enn tidligere.

I Norge har vi de siste ti årene registrert enkelte tilfeller der mindreårige har planlagt terrorhandlinger motivert av ekstrem islamisme.

PST sitter med unik informasjon om mindreårige som radikaliseres til ekstrem islamisme. For ti år siden ble det gjennomført et radikaliseringsprosjekt⁴ i PST, hvor man så på hvilke faktorer som gikk igjen hos de som ble radikalisert til ekstrem islamisme. En systematisk innhenting og kartlegging av bakgrunnsinformasjon om *mindreårige* er derimot ikke gjort tidligere.

Hensikten med rapporten er å sette PST og andre samfunnsaktører i bedre stand til å forebygge mindreåriges radikalisering til ekstrem islamisme. Ved å identifisere sentrale kjennetegn hos de mindreårige, gir rapporten et kunnskapsbasert grunnlag for å bedre kunne forebygge radikalisering i aldersgruppen.

¹ Mindreårige defineres her som personer under 18 år.

² Med radikalisering mener PST en prosess der en person utvikler aksept for eller vilje til aktivt å støtte eller delta i voldshandlinger for å nå politiske, religiøse eller ideologiske mål.

³ Med begrepet ekstrem islamist mener PST en person som aksepterer bruk av vold for at vedkommendes forståelse av sharia innføres i Norge eller i andre land.

⁴ Temarapport datert 12. september 2016: Hvilken bakgrunn har personer som frekventerer ekstreme islamistiske miljøer i Norge før de blir radikalisert?

PST har derfor sett nærmere på om lag 70 mindreårige, som vi har jobbet med i perioden 01.01.2023 til 01.01.2026, basert på en bekymring knyttet til ekstrem islamisme. Gjennom en systematisk innhenting av opplysninger fra PSTs og politiets systemer, har vi undersøkt hva som kjennetegner disse personene.

Dette er en relativt liten gruppe, og PST kjenner ikke til alle mindreårige som har blitt radikalisert. Vi mener likevel at funnene er representative for unge som radikaliseres i denne perioden. Det kan forekomme feiltolkninger av funnene, men dette har vi tatt hensyn til i vurderingene, i den grad det har vært mulig.

I første del av rapporten ser på hvordan de mindreårige ble kjent for PST og hvilke kjennetegn de har. Deretter beskrives funn knyttet til ideologisk overbevisning og hvilke sårbarheter som går igjen hos de mindreårige. Til slutt kommenteres iverksatte tiltak og vurderinger av funnene.

Hva kjennetegner mindreårige som radikaliseres til ekstrem islamisme?

Hvordan ble de mindreårige kjent for PST?

PST mottok den første bekymringsfulle informasjonen om de mindreårige i utvalget fra tre hovedkilder:

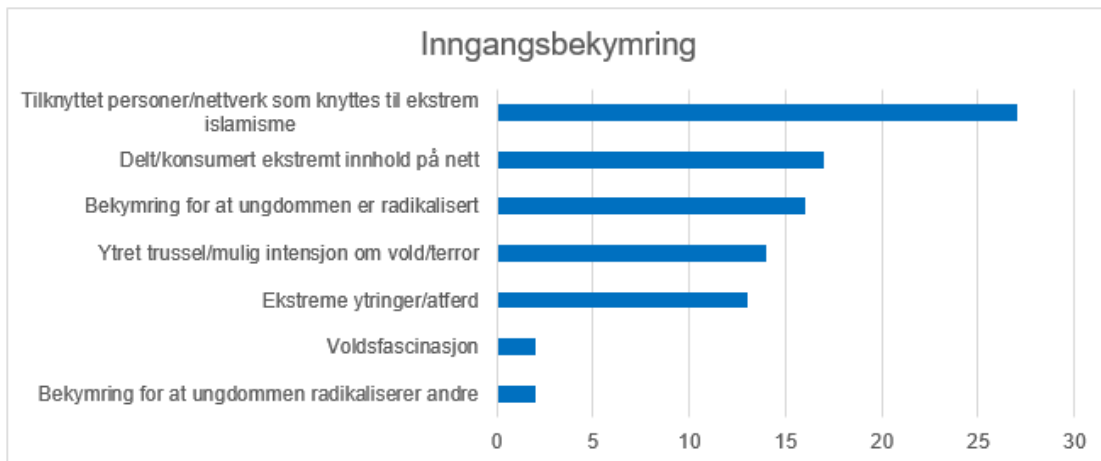
- PST selv, og i noen grad andre etterretnings- og sikkerhetstjenester (55 %)
- andre samfunnsaktører som skoler og politiet (35 %)
- tips fra publikum (10 %)

En betydelig andel av inngangsinformasjonen PST har mottatt i perioden, stammer fra ulike aktører i Norge. Dette viser viktigheten av å samarbeide med andre relevante aktører, og at publikum har en lav terskel for å varsle om bekymringer.

Det viser også betydningen av å formidle kunnskap om terrorisme, ekstremisme og radikalisering. Økt fenomenkunnskap gjør sentrale aktører i samfunnet i bedre stand til å forstå ekstremismefeltet og oppdage negative utviklingstrekk ved personer som kan være i et radikaliseringsløp.

Hvorfor ble de mindreårige registrert hos PST?

Figur 1 viser hvilken inngangsbekymring som lå til grunn for registreringen av de mindreårige i PSTs systemer. Merk at hver person kan være registrert på flere ulike grunnlag på én og samme tid. Mange har blitt registrert på grunn av sin tilknytning til personer eller nettverk som kan knyttes til ekstrem islamisme. I tillegg har en betydelig andel delt eller konsumert ekstremt innhold på nett, ytret en trussel eller utvist en voldsintensjon.

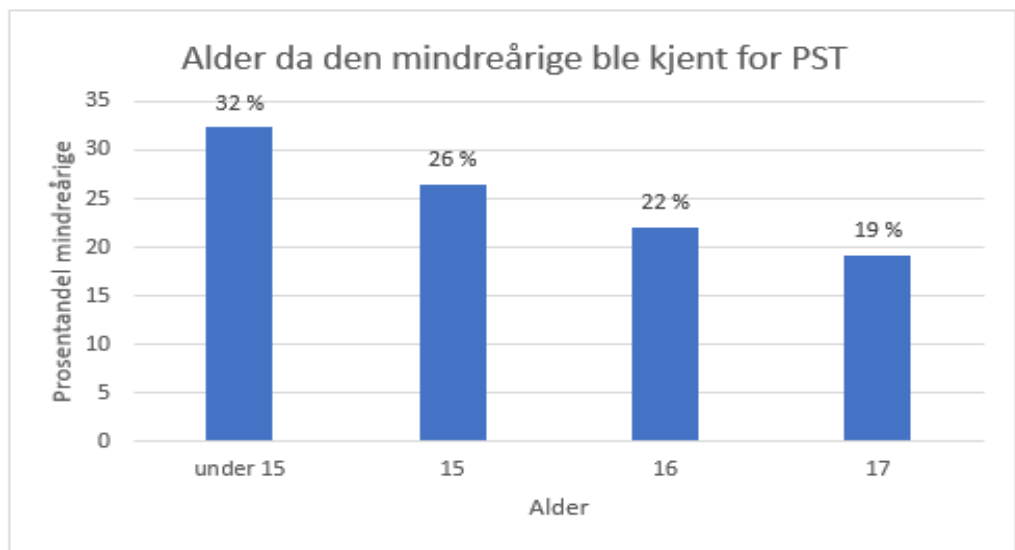

Figur 1 - Inngangsbekymring registrert i PSTs systemer

Hvem er de mindreårige?

Over 90 % av personene i utvalget var gutter.

Vi har sett på hvor gamle de mindreårige var da de ble kjent for PST. Om lag en tredjedel var under 15 og om lag en fjerdedel var 15 år. 22 % var 16 år og 19 % av de mindreårige var 17 år da de ble kjent for PST.

Figur 2 – aldersfordeling i utvalget

De fleste av de mindreårige bor på Øst- og Sørlandet. Likevel finner vi enkeltpersoner over store deler av landet.

Majoriteten av de mindreårige er født og oppvokst i Norge med foreldre med bakgrunn fra konfliktområder. En tredjedel har selv innvandret til Norge.

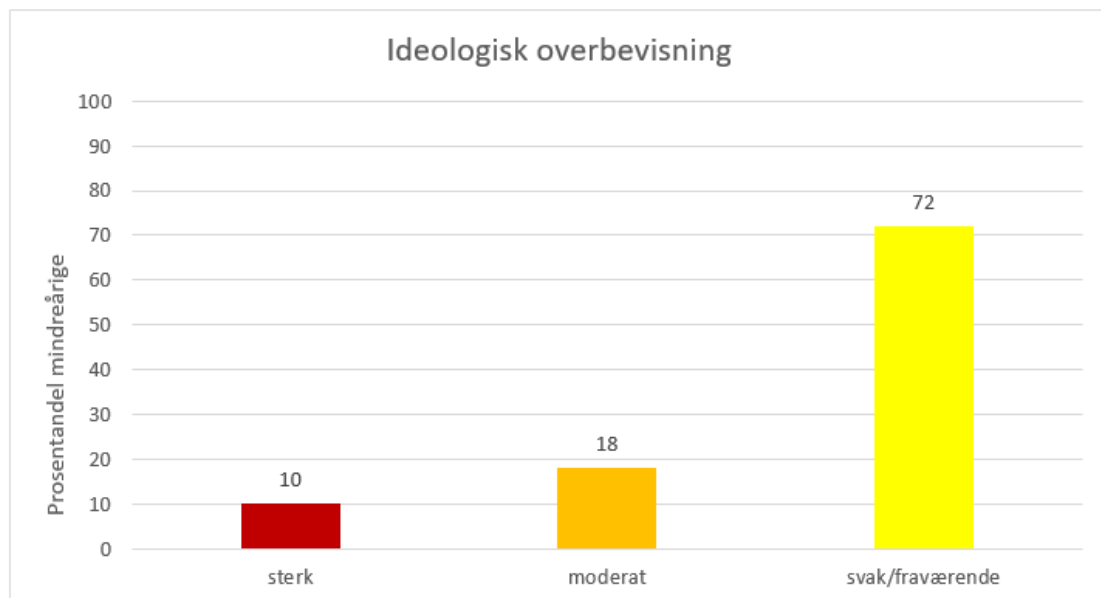
De mindreårige i utvalget har enten selv eller via foreldrene tilknytning til over 20 ulike land. Dette viser at fenomenet er multietnisk.

Det er også innslag av konvertitter (12 %). Det finnes ikke gode tall på hvor mange nordmenn som har konvertert til islam, men forskere anslo i 2015 at det var omtrent 3000 konvertitter til islam i Norge⁵, noe som utgjør 1,5 % av den muslimske befolkningen⁶. Konvertitter er overrepresentert i dette utvalget, noe de også var i 2016 da PST gjorde en systematisk undersøkelse av radikaliserings til ekstrem islamisme, som gjaldt alle aldersgrupper, ikke bare mindreårige.

De fleste har en svak ideologisk overbevisning

En viktig presisering av ideologisk overbevisning er at det handler om dybden i de mindreåriges *ekstreme* islamistiske ideologi, ikke om dybden i deres religiøse tro og forståelse.

For å vurdere de mindreåriges ideologiske overbevisning, har denne blitt klassifisert⁷ som «sterk», «moderat» eller «svak/fraværende»⁸.

Figur 3 – Grad av ideologisk overbevisning blant de mindreårige

De aller fleste i utvalget (72 %) ble vurdert å ha en «svak/fraværende» ideologisk overbevisning. Dette vil si at den ideologiske ytringen eller aktiviteten bar preg av en overfladisk innsikt i den ekstremistiske ideologien, eller at ytringen/aktiviteten forekom kun én

⁵ <https://www.nrk.no/norge/flere-nordmenn-konverterer-til-islam>

⁶ SSB anslår at den muslimske befolkningen i Norge utgjør om lag 200.000 personer.

⁷ Inndelingen er en kvalitativ vurdering basert på kriteriene: 1) grad av ideologisk overbevisning, 2) grad av deltakelse i digitale og/eller fysiske ekstreme islamistiske nettverk, og 3) hvor lenge den mindreårige har bedrevet ekstrem islamistisk aktivitet.

⁸ I kategorien «svak/fraværende» fantes det også personer PST etter undersøkelser mente ikke hadde noen ekstrem islamistisk overbevisning, tross deres ekstremistiske aktivitet. Eksempelvis kan de ha kommet med utsagn/trusler om IS, men som viste seg å være tull.

eller et fåtall ganger. For enkelte i denne kategorien har bekymringen om ekstrem islamistisk ideologi bortfalt.

18 % av utvalget ble vurdert å ha en «moderat» ideologisk overbevisning, mens 10 % ble vurdert å ha en «sterk» ideologisk overbevisning. I begge disse tilfellene så vi at personene i større grad var konsekvente i sitt forhold til det ekstremistiske budskapet.

Det er verdt å bemerke at alle personene i dette utvalget er (eller har nylig vært) mindreårige, og at den unge alderen begrenser hvor god tid de har hatt til å utvikle en ideologisk modenhet. Dette kan bidra til å forklare hvorfor så mange ble vurdert å ha en svak ideologisk overbevisning, selv om de var registrert med en ekstrem islamistisk bekymring.

Samtidig er det verdt å merke seg at noen få likevel ble vurdert å ha utviklet en sterk ekstrem islamistisk overbevisning til tross for sin unge alder. Flesteparten av disse var tilknyttet et ekstremt islamistisk nettverk eller andre personer som uttrykte støtte til ekstrem islamisme. En hypotese er at kontakt med en radikaliserer i det fysiske rom påvirker graden av ekstremistisk overbevisning. Mindreårige med en sterk ideologisk overbevisning hadde også et høyere antall sårbarheter enn gjennomsnittet av de vi har sett på. Samtlige av de vi vurderte å ha en sterk overbevisning fikk oppfølging fra én eller flere offentlige etater som følge av disse sårbarhetene. Det var i tillegg flere konvertitter i denne gruppen.

For å forstå ungdommenes ideologi bedre, ble også drivkreftene bak deres ideologi og deres ideologiske fokus kartlagt. Kartleggingen viste imidlertid at vi hadde mangelfull informasjon om hva flere av ungdommene var drevet av. Den hyppigst registrerte drivkraften handlet om interesse for ulike terrorgrupper eller islamistiske grupper. IS var den organisasjonen de fleste hadde vist interesse for, etterfulgt av al-Qaida.

Personer med ekstreme islamistiske sympatier i omgangskretsen

To tredjedeler av de mindreårige har minst én relasjon til et ekstremt islamistisk nettverk eller til en annen person som uttrykker støtte til ekstrem islamisme.

En betydelig andel av utvalget (40 %) er også registrert hos PST på bakgrunn av sin tilknytning til andre personer eller nettverk som uttrykker støtte til ekstrem islamisme. Om lag 20 % av ungdommene hadde minst ett familiemedlem som sympatiserte med ekstrem islamisme. Dette viser at mange av de mindreårige i utvalget ikke er alene om sine overbevisninger, og at de enten påvirkes av andre rundt seg eller søker seg til likesinnede.

Aktiviteten foregår både digitalt og i det fysiske rom

I undersøkelsen av hvor de mindreårige bedriver sin ekstreme islamistiske aktivitet, fremkommer det at majoriteten (70 %) har utført slik aktivitet digitalt, og at halvparten har utført en form for fysisk ekstrem islamistisk aktivitet.

Aktiviteten på digitale arenaer består hovedsakelig av at de mindreårige konsumerer, produserer og deler ekstremt islamistisk materiale, interagerer med andre som uttrykker støtte til tilsvarende ideologi, eller de fremmer trusler. Ungdommene er til stede på en rekke digitale plattformer og sosiale medier, både åpne, lukkede og krypterte. Noen plattformer som går igjen er TikTok, Snapchat, Instagram, Telegram og Discord.

Den ekstremistiske aktiviteten i det fysiske rom handler ofte om trusler og utagerende atferd, uttalelser og atferd som oppfattes som unormal av publikum, eller forsøk på å radikaliserer og indoktrinere andre. Noen fysiske arenaer som går igjen er skole, hjem, barnevernsinstitusjoner og moskéer.

Mange hadde flere sårbarheter

Sårbarheter⁹ kan være medvirkende årsaker til radikaliseringsprosesser. Ifølge Helsedirektoratet er det en tydelig sammenheng mellom antall belastninger i barndommen og negative utfall for helse og livskvalitet senere i livet.¹⁰

For å avdekke sårbarheter blant personene i utvalget, ble det valgt ut 19 kategorier som antas å ha innvirkning på mindreåriges oppvekstvilkår, både sosioøkonomiske og psykologiske.

Figur 4 viser de 19 utvalgte sårbarhetsfaktorene som er inkludert i undersøkelsen, og andelen mindreårige i utvalget som har den aktuelle sårbarheten. Ingen sårbarheter har direkte årsakssammenheng med radikaliseringsprosesser, men de kan likevel påvirke et radikaliseringsforløp. Det er viktig å presisere at de ulike sårbarhetsfaktorene¹¹ anses å være av ulike alvorlighetsgrader og ha ulike innvirkninger på den enkelte, og at hver enkelt sårbarhet isolert sett ikke utgjør noen bekymring.

Kriminalitetshistorikk hos foreldre	54 %
Kriminalitetshistorikk hos ungdommen (vold/trusler)	43 %
Vold/omsorgssvikt i familien	38 %
Barnevernet involvert	38 %
Psykisk sykdom hos ungdommen (diagnose/mistanke)	38 %
Skilte foreldre	34 %
Fornærmet i straffesak eller vitne til vold i familien	32 %
Annen kriminalitetshistorikk (ikke vold/trusler)	31 %
Ingen av foreldrene har et aktivt arbeidsforhold	28 %
Ungdommen bor ikke hos noen av foreldrene	26 %
Nedsatt skolefunksjon	22 %
Rusmisbruk hos ungdommen	21 %
Ingen fritidsaktivitet/hobby	21 %
Psykisk sykdom hos foreldre (diagnose/mistanke)	16 %
Sosial isolasjon (ingen fysiske venner)	15 %
Rusmisbruk hos foreldre	13 %
Utsatt for mobbing	10 %
Ingen av foreldrene er fysisk til stede for ungdommen	9 %
Avdød forelder	3 %

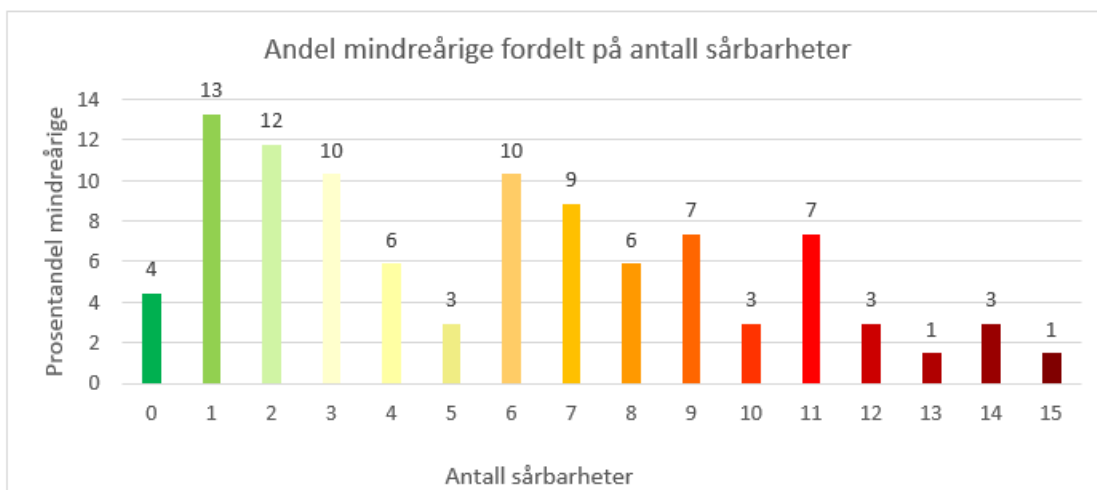
Figur 4 - Oversikt over de 19 kategoriene knyttet til sårbarheter og andelen mindreårige som er representert i hver kategori

⁹ Med *sårbarheter* menes her personlige, sosiale eller situasjonsbetingede forhold som gjør et individ mer mottakelig for ekstremistisk påvirkning

¹⁰ Rapport: Folkehelse i et livsløpsperspektiv – Helsedirektoratets innspill til ny folkehelsemelding, kap 2.1: Betydningen av gode oppvekstvilkår (mars 2022).

¹¹ Det kan også forekomme noe overlapp mellom faktorene, men ikke i så stor grad at noen enkeltfaktor ble vurdert som unødvendig.

For å få en større forståelse av de mindreåriges bakgrunn og oppvekstvilkår, har vi valgt å undersøke hvor mange sårbarheter den enkelte har. Som vist i figur 5, er det stor variasjon innad i gruppen.

Figur 5 – Andel mindreårige som har et bestemt antall sårbarhetsfaktorer

Rundt 40 % av de mindreårige har seks eller flere sårbarhetsfaktorer.

Nær 80 % av de mindreårige som har seks eller flere sårbarheter har enten en psykisk lidelse eller det er en mistanke om dette. Til sammenligning har kun 10 % av de med færre enn seks sårbarheter en slik lidelse.

Omtrent en tredjedel av de mindreårige med seks eller flere sårbarheter har en sterk eller moderat ideologi, mens to tredjedeler har en svak ideologisk forankring. Dette samsvarer godt med totalfordelingen, hvor 72 % har en svak ideologi og 28 % har en moderat eller sterk ideologi.

Flere sårbarheter som opptrer samtidig kan gjøre personer mer mottakelige for ekstremistiske budskap.

Sosioøkonomiske sårbarheter

Kriminalitet

En fremtredende sårbarhetsfaktor er innblanding i kriminell virksomhet. 43 % av personene i utvalget er registrert med voldelig, truende eller utagerende atferd, og 31 % har begått annen kriminell virksomhet, som for eksempel tyveri. Foreldrenes kriminalitetshistorikk er også vurdert som en relevant sårbarhet for de mindreårige. Kriminalitetstyper som ble ansett som relevante i denne sammenhengen knytter seg til vold, narkotika, trusler og seksuallovbrudd.¹²

¹² I denne kategorien ble det gjort en selektering av hvilken type kriminalitet som antas å kunne påvirke barnet og dets oppvekstvilkår, slik som vold, narkotika, trusler og seksuallovbrudd. Enkle trafikklovbrudd ble eksempelvis ikke inkludert.

54 % av de mindreårige har en forelder med slik kriminalitetshistorikk. I tillegg er 32 % registrert som fornærmet i en straffesak eller som vitne til vold eller liknende i familien.

Omsorgssvikt

En annen type sårbarhetsfaktorer som ofte fremkommer i dette utvalget, er vold eller omsorgssvikt i familien og barnevernsinvolvering. Begge disse kategoriene gjelder for mer enn en tredjedel (38 %) av personene. Som forventet er barnevernet involvert hos mange av de mindreårige som har opplevd vold eller omsorgssvikt. Barnevernet har vært engasjert i enkelte barns liv helt fra de var små. Hos andre har barnevernet først blitt koblet på i forbindelse med ekstremismebekymringen.

15 % av de mindreårige i rapportens utvalg er under barnevernets omsorg og bor enten på en barnevernsinstitusjon eller hos en fosterfamilie. I tillegg bor 6 % av ungdommene i utvalget på asylmottak eller alene med oppfølging.

Andre faktorer

Flere ungdommer i utvalget har andre typer sårbarhetsfaktorer, som at begge foreldrene er utenfor arbeidslivet (28 %), eller at ungdommen (20 %) eller foreldrene (13 %) er registrert med rusmisbruk. I tillegg har flere ungdommer nedsatt skolefunksjon (22 %), mangler fritidsaktiviteter (20 %) eller er sosialt isolert (15 %).

3 % av de mindreårige i utvalget har en avdød forelder. I en tidligere PST-undersøkelse fra 2016, var et sentralt funn at så mange som 17,5 % hadde mistet én eller begge foreldrene i løpet av barne- eller ungdomstiden.¹³ Her skiller altså utvalget seg fra den tidligere undersøkelsen.

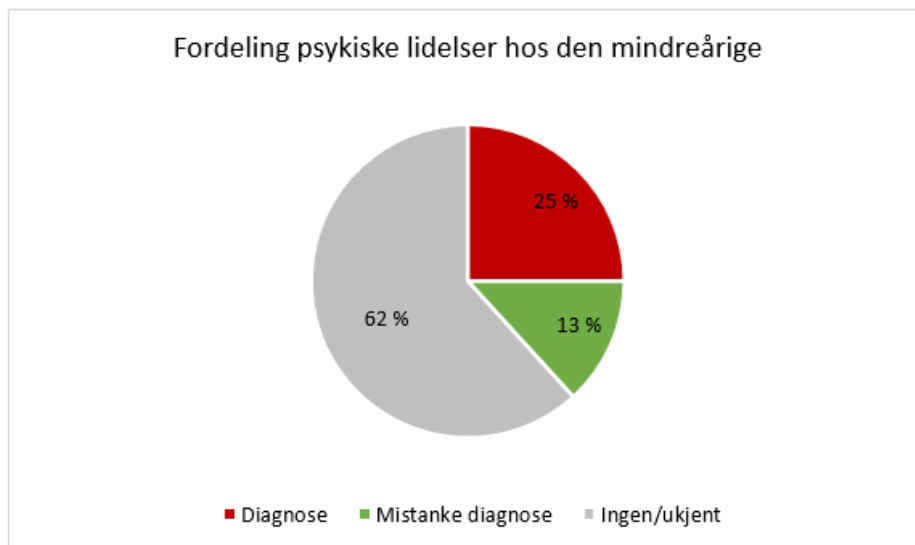
Psykiske lidelser

Psykisk uhelse er en sårbarhetsfaktor både for å bli involvert i kriminalitet og for å bli radikalisert. Psykisk uhelse kan deles opp i psykiske lidelser (sykdom) og psykiske plager. Denne undersøkelsen omfatter kun psykiske lidelser som er diagnostisert av helsepersonell.

Det er viktig å merke seg at PST ikke har tilgang til fullstendige helseopplysninger for personene i utvalget. Tallene representerer dermed bare informasjon som PST eller politiet var kjent med ved undersøkelsestidspunktet for denne rapporten.

De aller fleste med ulike psykiske lidelser eller utviklingsforstyrrelser utgjør ingen fare for andre mennesker. Det er ingen direkte årsakssammenheng mellom psykiske lidelser og radikalisering. Psykiske lidelser kan derimot over tid ha en indirekte og forsterkende effekt på det totale bildet av sårbarheter en person kan ha.

¹³ Temarapport datert 12. september 2016: Hvilken bakgrunn har personer som frekventerer ekstreme islamistiske miljøer i Norge før de blir radikalisert?

Figur 6 – Fordeling av informasjon om psykiske lidelser hos de mindreårige i utvalget

Funnene viser følgende:

- 25 % har fått en psykiatrisk diagnose¹⁴.
- Hos ytterligere 13 % foreligger det en mistanke¹⁵ om psykisk lidelse.
- Hos de resterende 62 % i utvalget foreligger det ingen informasjon om psykisk helse¹⁶.

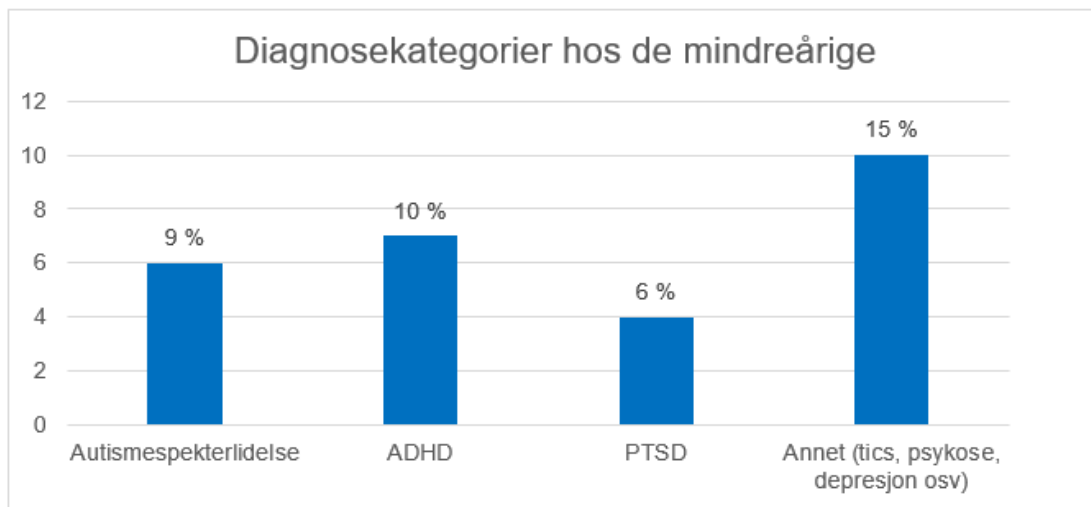
Internasjonale studier indikerer at om lag 16 % av mindreårige i alderen 5-18 år har en psykisk lidelse.¹⁷ Forekomsten av psykiske lidelser i utvalget er dermed høyere enn i befolkningen for øvrig.

¹⁴ Kun pålitelig informasjon om psykiske lidelser og diagnoser har blitt kategorisert som «diagnose». Dette vil si helseinformasjon som fremkommer i diverse rapporter fra offentlige etater, eller informasjon fra foresatte.

¹⁵ Mistanke om psykiske lidelser fra offentlige etater eller foresatte ble kategorisert under «mistanke om diagnose».

¹⁶ Kategorien «ukjent» er andelen personer der PST ikke har informasjon om utfordringer knyttet til psykisk helse, eller hvor formuleringer knyttet til psykisk helse ble fremsatt uten noen profesjonell forankring.

¹⁷ Bang, L., Surén P, Støle HS, Odsbu I, Handla M, Furu K, Hartz I et al. Psykiske plager og lidelser hos barn og unge. I: Folkehelse rapporten-Helsetilstanden i Norge (nettdokument). Oslo: Folkehelseinstituttet (oppdatert 11.03.2024.) Tilgjengelig fra: www.fhi.no/he/fr/folkehelse rapporten/psykisk-helse/psykisk-helse-hos-barn-og-unge

Figur 7 - Kategorisering av diagnoser som fremkommer hos de mindreårige

Autismespekterlidelser: 9 % av de mindreårige i utvalget har en form for autismespekterlidelse. Autismespekterlidelser forekommer hos ca. 1 % av befolkningen.¹⁸

ADHD: 10 % av utvalget har ADHD og atferdsvansker. Forekomst av ADHD og atferdsvansker i den generelle befolkningen er ca. 5 %.¹⁹

PTSD: 6 % av utvalget har blitt diagnostisert med PTSD. Ifølge internasjonal forskning i høyutviklingsland, er forekomsten av PTSD blant barn og unge under 18 år kun 0,1 %.²⁰

Kategorien «**annet**» består av et bredt spekter av diagnoser som det var få av. Dette er for eksempel psykoselidelser, depresjon, tics og blandede atferdsmessige og følelsesmessige forstyrrelser hos barn og ungdom. På grunn av det lave antallet personer som har hver lidelse, har dette blitt gjort om til en samlekategori (15 %). Denne er derfor ikke sammenlignbar med tall for befolkningen for øvrig.

Autismespekterlidelser er en samlebetegnelse på utviklingsforstyrrelser som påvirker hvordan en person kommuniserer, samhandler sosialt og bearbeider inntrykk.

ADHD er en nevrouviklingsforstyrrelse som kjennetegnes av vansker med oppmerksomhet, hyperaktivitet og impulsivitet.

PTSD er en angstlidelse som kan oppstå dersom man har vært utsatt for en traumatisk hendelse eller en situasjon av eksepsjonelt truende karakter.

¹⁸ De regionale fagmiljøene for autisme, ADHD og Tourettes syndrom. Autismen. (Internett). Oslo: Helsedirektoratet; oppdatert 11. august 2023 (hentet 22. oktober 2025). Tilgjengelig fra: www.helsenorge.no/sykdom/utviklingsforstyrrelser/autisme.

¹⁹ Helsedirektoratet. ADHD. (Internett). Oslo: Helsedirektoratet; oppdatert 3. juli 2023 (hentet 22. oktober 2025). Tilgjengelig fra: <https://www.helsenorge.no/sykdom/utviklingsforstyrrelser/adhd/>

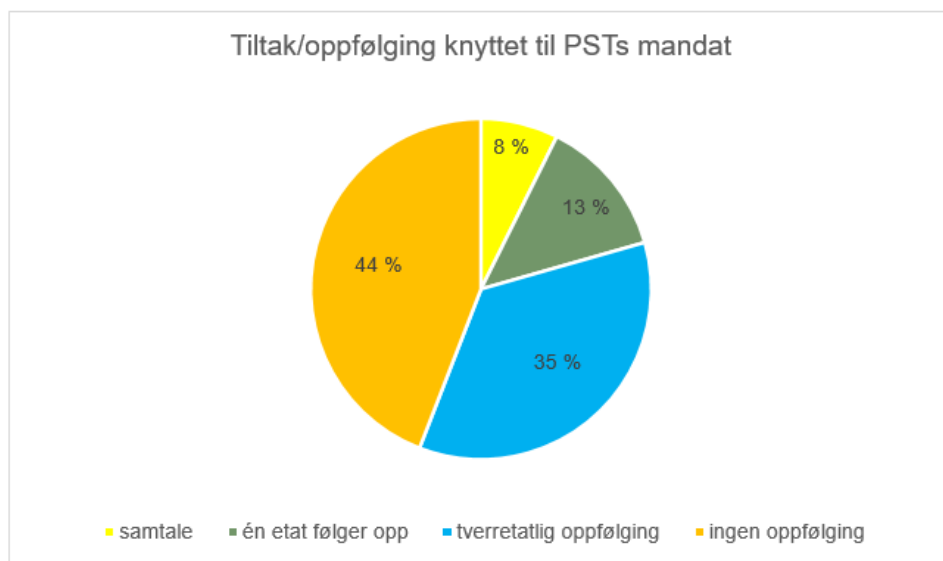
²⁰ Barican et al (2022) i Folkehelse rapporten (Internett). (hentet 13. mars 2026). Tilgjengelig fra: <https://www.fhi.no/he/fr/folkehelse rapporten/psykisk-helse-hos-barn-og-unge/#tilpasningsforstyrrelser-og-reaksjoner-p-alvorlig-belastning>.

Iverksatte tiltak og utvikling

Figur 8 viser hvilke tiltak som ble iverksatt da PST mottok inngangsbekymringen.

I over halvparten av tilfellene ble det iverksatt tiltak fra ulike etater for å redusere sårbarhetene og snu den negative utviklingen til den mindreårige. Ofte dreide dette seg om et tverretattlig samarbeid mellom skole, helsevesen og politi/PST.

Det er likevel en betydelig andel som ikke er fulgt opp videre med forebyggende tiltak (44 %). I disse tilfellene ble det gjort undersøkelser for å avklare bekymringens alvorlighetsgrad og troverdighet, og det ble ikke funnet noe grunnlag for videre oppfølging.

Figur 8 - Tiltak og oppfølging av de mindreårige knyttet til PSTs mandat

Videre har vi vurdert utviklingen av inngangsbekymringen for de mindreårige. Bekymringen man har hatt til den mindreårige og vedkommendes ekstreme islamistiske aktivitet, kan over tid enten betegnes som redusert (positiv utvikling), opprettholdt (ingen signifikant endring) eller forverret (negativ utvikling).

Det viser seg at bekymringen er redusert for relativt mange i utvalget. Hos flere er bekymringen opprettholdt, eller det er utilstrekkelig informasjon om trusselutviklingen. Få av de mindreårige har en forverret utvikling. Økende bekymring sees også i sammenheng med en sterkere ideologisk overbevisning. Alle med forverret utvikling har sterk ideologisk overbevisning.

Vurdering

Undersøkelsen viser at radikaliseringsprosessen for mange preges av et samspill mellom sårbarheter og ideologi. Det er imidlertid stor variasjon innad i gruppen når det gjelder oppvekstvilkår. Sårbarhetsfaktorer knyttet til barnets og foreldrenes involvering i kriminalitet og omsorgssvikt, er særlig fremtredende. Samtidig viser undersøkelsen at flesteparten av de som har mange sårbarheter enten hadde en psykisk lidelse eller det forelå en mistanke om dette. Dette kan indikere at psykiske lidelser påvirker også andre sårbarhetsfaktorer.

De mindreåriges unge alder begrenser hvor god tid de har hatt til å utvikle en ideologisk modenhet, og flesteparten av de mindreårige hadde en svak ideologisk overbevisning.

Samtidig viser funnene at to tredjedeler av de mindreårige har personer med ekstreme islamistiske sympatier i sin omgangskrets. Dette viser at mange av de mindreårige i utvalget ikke er alene om sine overbevisninger, og at de enten påvirkes av andre personer rundt seg eller søker seg til likesinnede.

PST er avhengig av informasjon fra publikum, politiet og andre samfunnsaktører om personer som kan utgjøre en trussel. De samme samfunnsaktørene spiller også en avgjørende rolle i det forebyggende arbeidet. Det er derfor viktig at de har fenomenkunnskap om ekstremisme, radikalisering og sårbarheter, og om samspillet mellom disse.

Vi forventer at mindreårige fortsatt vil bli radikalisert til ekstrem islamisme. Tidlig forebygging vil være avgjørende for hvilken trussel de mindreårige vil utgjøre. Det vil også være behov for skreddersydde tiltak rettet mot den enkeltes sårbarheter.

**POLITIETS
SIKKERHETSTJENESTE**

pst.no